

- 1 În cursul lunii octombrie 2015, între victima MO și inculpatul ML, au apărut discuții contradictorii cu privire la o sumă de bani, ce s-au amplificat, prezentă fiind și inculpata VO, concubina inculpatului ML.
- Urmare a escaladării discuțiilor, inculpatul ML a scos un cuțit și a atacat victima MO, după care a luat o bâta din lemn și a lovit-o, în mod repetat, până când a decedat.
- Dându-și seama că victima MO a decedat, inculpatul ML și concubina sa, inculpata VO, au hotărât să-i dea foc pentru a șterge urmele infracțiunii, folosind în acest scop substanțe inflamabile găsite în casa victimei.
- Când au constatat că flacăra este mare, cadavrul arde și casa victimei a luat foc, au fugit.
- Ce infracțiuni au comis inculpații?**
- A. inculpatul ML: infracțiunile de: omor prevăzută de art. 188 C.pen., profanare de cadavre sau morminte prevăzută de art. 383 alin.1 C.pen., distrugere prevăzută de art. 253 alin. 3 C.pen., cu aplicarea art. 38 alin 1 C.pen.;
inculpata VO: infracțiunile de: profanare de cadavre sau morminte prevăzută de art. 383 alin.1 C.pen., distrugere prevăzută de art. 253 alin. 3 C.pen., cu aplicarea art. 38 alin 1 C.pen.;
- B. inculpatul ML: infracțiunile de: omor calificat prevăzută de art. 189 alin.1 lit. h C.pen., profanare de cadavre sau morminte prevăzută de art. 383 alin. 1 C.pen., distrugere prevăzută de art. 253 alin. 3 C.pen., cu aplicarea art. 38 alin 1 C.pen.;
inculpata VO: infracțiunile de: profanare de cadavre sau morminte prevăzută de art. 383 alin.1 C.pen., distrugere prevăzută de art. 253 alin. 3 C.pen., favorizarea făptuitorului prevăzută de art. 269 alin. 1 C.pen., cu aplicarea art. 38 alin. 1 C.pen.;
- C. inculpatul ML: infracțiunile de: omor calificat prevăzută de art. 189 alin. 1 lit. h C.pen., profanare de cadavre sau morminte prevăzută de art. 383 alin. 1 C.pen., distrugere prevăzută de art. 253 alin. 3 C.pen., cu aplicarea art. 38 alin. 1 C.pen.
inculpata VO: complicitate la infracțiunea de omor calificat prevăzută de art. 48 alin. 1 rap la art. 188 alin. 1 lit. h C.pen., profanare de cadavre sau morminte prevăzută de art. 383 alin.1 C.pen., distrugere prevăzută de art. 253 alin. 3 C.pen., favorizarea făptuitorului prevăzută de art. 269 alin.1 C.pen., cu aplicarea art. 38 alin 1 C.pen.

Răspuns: A

- 2 X., student la drept în anul III, din curiozitate, a decis să participe la o ședință de judecată din cadrul Judecătoriei A. În timpul ședinței de judecată, fiind deranjat de comportamentul judecătorului, acesta și-a setat telefonul mobil să sune din 5 în 5 minute. Apoi, când sesiza greșeli ale judecătorului în aplicarea normelor penale, X. se ridică în picioare și îl corectă. La un moment dat, fiind revoltat de cele afirmate de judecător cu privire la aplicabilitatea infracțiunii de violare a sediului profesional în cazul în care făptuitorul a pătruns fără drept într-o parcare privată a unei societăți comerciale, X. s-a ridicat în picioare, a citit cu voce tare un paragraf din manualul său referitor la sfera de aplicare a acestei infracțiuni, iar apoi a aruncat cartea în direcția judecătorului, îndemnându-l să mai citească. Cartea a lovit judecătorul în umărul stâng. În consecință, judecătorul a cerut evacuarea sălii, dispoziție îndeplinită de jandarmul aflat în sală. De asemenea, judecătorul a încheiat proces verbal, consemnând cele petrecute în sală și a dispus sesizarea organelor de urmărire penală.
- X. a fost trimis în judecată pentru comiterea infracțiunii de ultraj judiciar prevăzută de art. 279 alin. 2 C. pen.

Ce soluție va pronunța instanța de judecată?

- A. schimbarea încadrării juridice în infracțiunea de lovire sau alte violențe prevăzută de art. 193 alin. 1 C. pen. și condamnarea inculpatului pentru această infracțiune, pe considerentul că nu este îndeplinită trăsătura tipicității infracțiunii de ultraj judiciar, deoarece inculpatul doar asista la ședința de judecată, din curiozitate, iar actul de lovire nu a avut legătură cu atribuțiile de serviciu ale judecătorului;
- B. schimbarea încadrării juridice în infracțiunea de încălcarea solemnității ședinței prevăzută de art. 278 C. pen. și condamnarea inculpatului pentru această infracțiune, deoarece inculpatul doar asista la ședința de judecată, din curiozitate, iar actul de lovire nu a avut legătură cu atribuțiile de serviciu ale judecătorului și nici nu a fost apt de a produce acestuia o suferință fizică;
- C. schimbarea încadrării juridice în infracțiunea de ultraj judiciar prevăzută de art. 279 alin. 1 C. pen. și condamnarea inculpatului pentru această infracțiune, pe considerentul că deși inculpatul nu avea legătură cu procesele derulate, făcând parte din public, judecătorul se afla în exercitarea atribuțiilor de serviciu, iar actul violent al inculpatului a avut legătură cu aceste atribuții.

Răspuns: C

- 3 În fapt, s-a reținut că la data de 20.02.2014, în baza aceleiași rezoluții infracționale, inculpatul X. a pătruns pe teritoriul României din Ungaria, având ascunse în autoturismul proprietate personală cantitatea de 10 gr. cocaină și 1800 comprimate MDMA, precum și 10 bancnote din cupiura de 100 USD, din care una nu prezenta elementele de siguranță, dovedindu-se, ulterior, ca era contrafăcută. Cercetările efectuate au stabilit că drogurile au fost cumpărate din Olanda, ascunse în autoturismul proprietate personală a inculpatului X. și transportate direct în România unde, la intrarea în București, a fost oprit de lucrători de poliție și cu ocazia percheziției efectuate asupra autoturismului au fost descoperite drogurile și bancnota contrafăcută.
- Examenul toxicologic efectuat asupra inculpatului X. a evidențiat că este pozitiv la heroină, în organismul acestuia evidențiindu-se urme de heroină.
- Expertiza efectuată asupra bancnotei a evidențiat că este tipărită pe hârtie foarte proastă calitativ, nu prezintă elemente de siguranță, neavând putere circulatorie.
- Inculpatul X. a declarat că a cumpărat drogurile din Olanda în vederea comercializării, că bancnota a cumpărat-o știind că nu are putere circulatorie, negând consumul de heroină.
- Față de situația prezentată, încadrarea juridică a faptelor este:
- A. trafic internațional de droguri de mare risc, prevăzută de art. 3 alin.2 din Legea nr. 143/2000, deținere de droguri în vederea consumului propriu prevăzută de art. 4 din Legea nr. 143/2000 și infracțiunea de punere în circulație de valori falsificate, prevăzută de art. 313 alin.1 C.pen., cu aplicarea art. 38 alin.1 C.pen.;
 - B. trafic internațional de droguri de mare risc, prevăzută de art. 3 alin. 2 din Legea nr. 143/2000, trafic național de droguri de mare risc, prevăzută de art. 2 alin.2 din Legea nr. 143/2000, deținere de droguri în vederea consumului propriu prevăzută de art. 4 din Legea nr. 143/2000, cu aplicarea art. 38 alin.1 C.pen.;
 - C. trafic internațional de droguri de mare risc, prevăzută de art. 3 alin. 2 din Legea nr. 143/2000, trafic național de droguri de mare risc, prevăzută de art. 2 alin. 2 din Legea nr. 143/2000, cu aplicarea art. 38 alin.1 C.pen.

Răspuns: C

- 4 Inculpatul a fost trimis în judecată pentru săvârșirea instigării la infracțiunea de furt calificat, prevăzută de art. 47 rap. la art. 228 alin. 1 și art. 229 alin. 1 lit. b C. pen., și a infracțiunii de tăinuire prevăzută de art. 270, cu aplicarea art. 38 lit. a C. pen. Instanța a reținut că în luna aprilie 2014, inculpatul l-a determinat pe autor să sustragă bunuri aparținând unei instituții, în timpul nopții, confirmându-i că unitatea nu era păzită, pe care apoi le-a cumpărat conform înțelegerii anterioare furtului.
- Faptele inculpatului întrunesc trăsăturile esențiale ale:
- A. complicității la infracțiunea de furt calificat;
 - B. instigării la infracțiunea de furt calificat și tăinuire;
 - C. instigării la infracțiunea de furt calificat.

Răspuns: C

- 5 Inculpatul X. locuia cu copilul în vârstă de 10 ani, ce a fost lăsat în grija sa de către soție, care l-a părăsit și s-a mutat cu un alt bărbat în Marea Britanie. Probele au demonstrat că acesta se ocupa de copil și îl creștea în mod adecvat, între aceștia existând o profundă afecțiune. Deoarece inculpatul dorea să se împace cu soția sa, o suna des și o ruga să se împace, să revină acasă aducând și veniturile obținute acolo în vederea achitării creditului imobiliar și îmbunătățirii traiului zilnic.

La refuzurile repetate ale soției de a-l părăsi pe concubinul cu care locuia în Marea Britanie și de a reveni acasă la inculpat, acesta a început să o amenințe că se va sinucide și că înainte îl va ucide și pe copil, prin spânzurare.

Astfel, în timpul unei conversații telefonice și video prin Skype, inculpatul i-a spus soției sale că va pune ștreangul de gâtul copilului, sens în care l-a chemat pe acesta, care se juca în camera alăturată și i-a spus că vor juca un joc nou, că vor face o filmare pe care o vor trimite mamei, a luat o frânghie colorată (de întins rufe, de pe balcon) pe care a legat-o la gâtul copilului asemănător unui ștreang, timp în care copilul speriat a început să plângă, întreaga scenă durând aproximativ 10 minute.

Soția, văzând copilul plângând, s-a speriat și a sunat la SNAU 112. Echipajul care s-a deplasat la domiciliul inculpatului a găsit copilul jucându-se cu tatăl său, fără a mai avea frânghia legată la gât. Inculpatul a fost trimis în judecată pentru comiterea infracțiunii de șantaj față de soție, prevăzută de art. 207 C. pen. și tentativă la infracțiunea de violență în familie prevăzută de art. 32 rap. la art. 199 rap. la art. 188 C. pen.

Instanța de judecată va dispune:

- condamnarea pentru infracțiunea de tentativă la infracțiunea de violență în familie prevăzută de art. 32 rap. la art. 199 rap. la art. 188 C. pen. și achitarea pentru infracțiunea de șantaj, pe considerentul că a cerut soției sale să se împace cu el și să reia conviețuirea și această solicitare nu se circumscrie tipicității infracțiunii de șantaj;
- schimbarea încadrării juridice în infracțiunea de rele tratamente aplicate minorului prevăzută de art. 197 C. pen. și condamnarea pentru această infracțiune în concurs cu infracțiunea de șantaj;
- condamnarea inculpatului numai pentru infracțiunea de șantaj și achitarea pentru infracțiunea de tentativă la infracțiunea de violență în familie prevăzută de art. 32 rap. la art. 199 rap. la art. 188 C. pen. pe considerentul că nu a provocat copilului niciun rău.

Răspuns: B

- 6 În perioada mai-septembrie 2005, inculpatul F.R. a indus în eroare persoana vătămată V.S., afirmând în mod mincinos că vine din partea unui prieten al acesteia ce are nevoie de bani cu titlu de împrumut, obținând în felul acesta suma de 25.000 lei, în trei tranșe.

Prin sentința penală nr. 925/12.09 2014 instanța de fond l-a condamnat la pedeapsa de 3 ani închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de încercare de 5 ani, apreciind că legea penală mai favorabilă este C. pen. anterior.

Inculpatul a declarat apel la data de 20.09.2014 solicitând aplicarea C. pen. în vigoare ca lege penală mai favorabilă și încetarea procesului penal ca urmare a intervenirii prescripției speciale a răspunderii penale.

Prin încheierea de ședință din data de 06.11.2014 instanța de apel a dispus în baza art. 367 alin.1 C.pr.pen. suspendarea judecării, inculpatul suferind de o afecțiune ce îl împiedica să ia parte la judecată.

Prin încheierea de ședință din data de 10.05.2015 instanța de apel a dispus reluarea procesului, constatând că a dispărut cauza care a generat suspendarea judecării.

Instanța de apel a aplicat legea penală mai favorabilă și a dispus schimbarea încadrării juridice a faptei de înșelăciune din art. 215 alin.1 C.pen. în art. 244 alin.1 cu aplicarea art. 5 C.pen.

În raport cu data soluționării apelului, 10 octombrie 2015, critica apelantului este:

- neîntemeiată, întrucât termenul de prescripție specială se calculează potrivit Codului penal anterior și nu este împlinit;
- întemeiată, întrucât s-a împlinit termenul de prescripție specială conform Codului penal în vigoare;
- neîntemeiată, întrucât termenul de prescripție specială se calculează potrivit Codului penal în vigoare și nu este împlinit.

Răspuns: C

- 7 În noaptea de 28/29 septembrie 2016, inculpații EB și FS au hotărât să sustragă bunuri din autoturisme pentru a le vinde și a face rost de bani.
În acest scop s-au deplasat pe o stradă lăturalnică unde au forțat sistemul de asigurare al portierei dreapta față și au pătruns în autoturism, unde au găsit un portofel cu bani al cărui conținut l-au împărțit și în torpedo au găsit cheia de rezervă, situație în care au hotărât să sustragă autoturismul pentru a se plimba cu el și apoi a-l vinde.
La volan s-a așezat inculpatul EB care nu posedă permis de conducere, iar inculpatul FS alături. Inculpatul EB a condus autoturismul pe mai multe străzi și la o intersecție, un echipaj de poliție l-a somat să oprească prin efectuarea semnalului de oprire.
Inculpatul EB a redus viteza simulând oprirea, dar în apropierea echipajului de poliție a accelerat, continuându-și deplasarea până la o altă intersecție unde au fost blocați și obligați să oprească, situație în care, coborând din autoturism, inculpatul EB, pentru a-și asigura scăparea, a pulverizat conținutul unui spray paralizant către ochii polițistului și ai martorului ce-l ajutase pe polițist să blocheze autoturismul condus de inculpatul EB.
Care este încadrarea juridică a infracțiunilor?
- A. inculpatul EB infracțiunile de: tâlhărie prevăzută de art. 234 alin. 1 lit. a, d C.pen., ultraj prevăzută de art. 257 alin. 1 și 4 C.pen. și conducerea unui vehicul fără permis de conducere prevăzută de art. 335 alin. 1 C. pen.;
inculpatul FS: infracțiunea de furt calificat prevăzută de art. 228 alin.1 rap la art. 229 alin. 1 lit. b și d C.pen.;
- B. inculpatul EB: infracțiunile de: tâlhărie prevăzută de art. 234 alin. 1 lit. a, d C.pen., furt de folosință prevăzută de art. 228 alin.1 rap la art. 230 alin.1 C. pen., ultraj prevăzută de art. 257 alin. 1, 4 C.pen.;
inculpatul FS infracțiunile de: furt calificat prevăzută de art. 228 alin.1 C.pen. rap la art. 229 alin. 1 lit. b, d C.pen., furt de folosință prevăzută de art. 228 alin.1 rap la art. 230 alin.1 C.pen.;
- C. inculpatul EB infracțiunile de: tâlhărie prevăzută de art. 234 alin. 1 lit. a, d C.pen., furt de folosință prevăzută de art. 228 alin.1 rap la art. 230 alin.1 C.pen., ultraj prevăzută de art. 257 alin. 1, 4 C.pen.
inculpatul FS infracțiunile de: complicitate la infracțiunea de tâlhărie prevăzută de art. 48 rap la art. 234 alin.1 lit. a, d C.pen., furt de folosință prevăzută de art. 228 alin.1 rap la art. 230 alin.1 C.pen., complicitate la infracțiunea de ultraj prevăzută de art. 48 rap la art. 257 alin.1, 4 C.pen.

Răspuns: A

- 8 X. și Y. s-au întâlnit într-un bar și, după câteva zile, au decis să locuiască împreună. X., înainte de a avea primul raport sexual cu Y., a întrebat-o dacă suferă de vreo boală venerică sau dacă are SIDA. Y. i-a spus că este sănătoasă și, ca să fie convingătoare, i-a arătat un act medical recent din care reieșea că nu suferă de astfel de boli. X. a avut mai multe raporturi sexuale neprotejate cu Y. și, ulterior, a aflat de la niște prieteni că Y. contaminase pe cineva, având SIDA. X. și-a făcut analize medicale și a constatat că nu a dobândit virusul HIV. În ciuda acestui fapt, el a depus plângere împotriva lui Y. pentru tentativă la infracțiunea de omor, deoarece a aflat că actul medical prezentat lui de către Y. provine de la o clinică privată și este falsificat, iar acesta este mijlocul prin care Y. a determinat și alte persoane să aibă relații sexuale neprotejate cu ea.
Y. a fost trimisă în judecată pentru săvârșirea tentativei la infracțiunea de omor prevăzută de art. 32 rap. la art. 188 C. pen. față de X. și vătămare corporală față de persoana contaminată anterior.
Ce soluție va pronunța instanța de judecată?
- A. schimbarea încadrării juridice și condamnarea inculpatei pentru săvârșirea infracțiunilor de transmitere a sindromului imunodeficiar dobândit prevăzută de art. 354 alin. 5 C. pen. față de X și art. 354 alin. 1 C. pen. față de persoana contaminată anterior;
- B. condamnarea inculpatei pentru săvârșirea infracțiunii de tentativă la infracțiunea de omor prevăzută de art. 32 rap. la art. 188 C. pen. față de X. și vătămare corporală față de persoana contaminată anterior;
- C. achitarea inculpatei pentru săvârșirea tentativei la infracțiunea de omor prevăzută de art. 32 rap. la art. 188 C. pen. față de X. și condamnarea acesteia pentru infracțiunea de transmitere a sindromului imunodeficiar dobândit prevăzută de art. 354 alin. 1 C. pen. față de persoana contaminată anterior.

Răspuns: A

- 9 În cursul anului 2015, suspectul X. a avertizat persoanele cercetate într-un dosar penal cu privire la faptul că le sunt interceptate convorbirile telefonice de către parchet, informații pe care le-a aflat de la un prieten Y., ce era ofițer de poliție judiciară în cadrul unității de parchet. La rugămintea unor colegi, funcționari publici, implicați în fapte de corupție, X. a acceptat transferul unor sume de bani în conturile societăților comerciale pe care le controla, pe care apoi le-a transferat către adevărații beneficiari. Pentru a justifica transferurile bancare a încheiat contracte fictive de consultanță și publicitate.

Faptele descrise mai sus întrunesc trăsăturile esențiale ale infracțiunilor de:

- A. Y.: compromiterea intereselor justiției
X.: favorizarea făptuitorului, fals în înscrisuri sub semnătură privată și spălare de bani;
- B. Y.: divulgarea informațiilor secrete de serviciu sau nepublice
X.: complicitate la divulgarea informațiilor secrete de serviciu sau nepublice, favorizarea făptuitorului și complicitate la spălare de bani;
- C. Y.: neglijența în păstrarea informațiilor în concurs cu favorizarea făptuitorului
X.: favorizarea făptuitorului și complicitate la spălare de bani.

Răspuns: A

- 10 În perioada 01.03.2016- 14.06.2016 X., fosta iubită a lui Y., îl urmărește pe acesta timp de câteva zile pentru a vedea care sunt activitățile sale zilnice și în special, dacă are o nouă relație. Y. nu observă faptul că a fost urmărit. Pentru că nu a obținut prea multe informații, X. pătrunde în locuința lui Y. unde plasează o cameră video, sperând că în această modalitate să obțină mai multe informații cu privire la Y. După mai multe zile, Y. observă camera video și formulează o plângere penală. În urma cercetărilor, X. a recunoscut că ea a fost cea care a plasat camera video, deoarece era geloasă și a dorit să afle dacă Y. este implicat într-o altă relație, astfel că a fost trimisă în judecată pentru comiterea infracțiunilor de hărțuire, violare de domiciliu și violare a vieții private.

Activitatea materială a inculpatei realizează conținutul infracțiunilor:

- A. numai de violare de domiciliu și violare a vieții private;
- B. hărțuire, violare de domiciliu și violare a vieții private;
- C. numai de hărțuire și violare a vieții private.

Răspuns: A

- 11 Curtea de Apel X este sesizată de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel X cu cererea formulată de Statul Z, membru UE, prin care se solicită recunoașterea hotărârii de condamnare la pedeapsa de 10 ani închisoare aplicată cetățeanului român VS, față de care s-a emis și o decizie de expulzare, pentru comiterea infracțiunii de tâlhărie, cu corespondent în legea română în dispozițiile art. 233 C.p. și totodată, transferul acestei persoane dintr-un penitenciar din statul Z, unde se află în executarea pedepsei, într-un penitenciar din România, în vederea continuării executării pedepsei. Cetățeanul român nu a consimțit la executarea pedepsei în România.

Curtea de Apel X:

- A. respinge sesizarea față de lipsa consimțământului persoanei condamnate;
- B. admite sesizarea astfel cum a fost formulată, constatându-se dubla incriminare;
- C. admite sesizarea, adaptează pedeapsa aplicată de instanța străină după ce, în prealabil statul Z a indicat în mod expres că este de acord cu adaptarea pedepsei conform legii române.

Răspuns: C

- 12 Inculpații A și B, majori la data comiterii faptelor, au fost trimiși în judecată la data de 30 iunie 2016 pentru infracțiunea de furt calificat prev. de art. 228 alin. 1 -229 alin.(1) litera b) și alin. (2) litera b) C.p., săvârșită la 5 aprilie 2015, reținându-se că pe timp de noapte și prin violare de domiciliu, au sustras bunuri de la partea civilă M, în valoare de 23 000 lei. Prin același rechizitoriu au fost trimiși în judecată inculpații A și C (major la data comiterii faptei) pentru comiterea infracțiunii de tâlhărie, prev. de art. 233 C.p., reținându-se că la data de 5 iunie 2015, au lovit partea civilă R și i-au luat un portofel în care se găseau bani și acte de identitate.

Prin încheierea rămasă definitivă la data de 30 septembrie 2016, s-a constatat competența, legalitatea sesizării instanței, a probelor administrate și a actelor de urmărire penală.

Pe parcursul judecății inculpații nu au recunoscut faptele comise, însă din probele administrate instanța a reținut săvârșirea faptelor de către inculpați și vinovăția acestora. Prin sentința pronunțată la data de 30 ianuarie 2017, toți inculpații au fost condamnați la pedepse cu închisoarea, cu executare în regim de detenție, pentru toate infracțiunile pentru care au fost trimiși în judecată. S-a luat act că părțile civile au renunțat la pretenții, pe parcursul judecății, fiind despăgubite de inculpați. Copia minutei a fost comunicată inculpatului A, la data de 10 februarie 2017, inculpatului B, la aceeași dată, inculpatului C, la 13 februarie 2017, la această dată fiind comunicată și parchetului competent.

Împotriva acestei sentințe, au declarat apel atât Parchetul de pe lângă Judecătoria X cât și cei trei inculpați.

Parchetul de pe lângă Judecătoria X a criticat sentința pronunțată, în declarația de apel depusă la Judecătoria X la data de 23 februarie 2017, în ceea ce îi privește pe inculpații A și C, solicitând aplicarea pedepselor complementare și accesorii inculpaților A și C deoarece prima instanță a omis aplicarea acestora. Inculpatul A a declarat apel la data de 27 februarie 2017, inculpatul B, la data de 28 februarie 2017 iar inculpatul C, la data de 17 februarie 2017, toți inculpații solicitând reducerea pedepselor. Inculpații A și C au arătat că pedepsele lor depășesc limita maximă legală.

Cu ocazia dezbaterilor care au avut loc în apel, la data de 25 martie 2017, procurorul de ședință a completat motivele de apel, solicitând în ceea ce îl privește pe inculpatul B, revocarea suspendării sub supraveghere a executării unei alte pedepse cu închisoarea aplicate anterior și cumularea acesteia cu pedeapsa aplicată în cauză, deoarece inculpatul a comis noua infracțiune în termenul de supraveghere al unei condamnări anterioare.

Inculpații A și B au formulat cereri de repunere în termenul de apel, inculpatul A arătând că hotărârea ce i-a fost comunicată la domiciliu a fost primită de soția sa, dar aceasta a uitat să i-o dea iar inculpatul B a arătat că plicul de la instanță a fost adus de agentul procedural chiar de ziua sa de naștere și întrucât sărbătorea și era sub influența băuturilor alcoolice, a uitat unde l-a pus. Față de inculpații A și B s-au emis mandate de executare a pedepsei, la data de 21 februarie 2017.

Apelul inculpatului C a fost apreciat de către instanța de apel ca fiind întemeiat, deoarece pedeapsa aplicată acestuia este peste limita maximă legală, în condițiile în care nu există circumstanțe de natură a agrava pedeapsa prevăzută de lege. Totodată, apelul parchetului a fost apreciat ca fiind întemeiat, în ceea ce îi privește pe inculpații A și C, instanța constatând că inculpaților A și C nu le-au fost aplicate pedepse complementare și accesorii, deși era obligatoriu, potrivit legii. Din fișa de cazier judiciar a inculpatului B a rezultat că într-adevăr, fapta din cauză a inculpatului B a fost comisă în termenul de supraveghere al unei condamnări anterioare. De asemenea, a rezultat că inculpatului A i-a fost aplicată o pedeapsă peste limita maximă legală.

În aceste condiții, instanța de apel:

- A. respinge cererile de repunere în termenul de apel formulate de inculpații A și B și ca atare, respinge apelurile acestora ca fiind tardive; admite apelul declarat de inculpatul C, reduce pedeapsa aplicată acestuia și ca urmare a admiterii apelului declarat de C, extinde efectele apelului în ceea ce îi privește pe inculpații A și B; admite apelul parchetului în ceea ce îi privește pe inculpații A, B și C;
- B. respinge cererile de repunere în termenul de apel formulate de inculpații A și B și ca atare, respinge apelurile acestora ca fiind tardive; admite apelul declarat de inculpatul C, reduce pedeapsa aplicată acestuia și ca urmare a admiterii apelului declarat de C, extinde efectele apelului în ceea ce-l privește pe inculpatul A; admite apelul parchetului în ceea ce îi privește pe inculpații A și C;
- C. respinge cererile de repunere în termenul de apel formulate de inculpații A și B și ca atare, respinge apelurile acestora ca fiind tardive; admite apelul declarat de inculpatul C, reduce pedeapsa aplicată acestuia și ca urmare a admiterii apelului declarat de C, extinde efectele apelului în ceea ce-l privește pe inculpatul B; admite apelul parchetului în ceea ce îi privește pe inculpații A și C și extinde efectele acestui apel și în ceea ce îl privește pe inculpatul B.

Răspuns: B

- 13 Judecătoria X l-a condamnat pe inculpatul A la pedeapsa de 2 ani închisoare, cu suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei, pentru infracțiunea de vătămare corporală din culpă prev. de art. 196 alin. 2 și 3 C.p., sentința rămânând definitivă la 20 mai 2015, prin decizia Curții de Apel Y, decizie prin care a fost admis apelul părții civile și a fost majorată pedeapsa aplicată inculpatului, de la 2 ani la 3 ani, fiind menținute dispozițiile privind suspendarea sub supraveghere. Decizia Curții de Apel Y a fost comunicată inculpatului la 30 mai 2015.

Împotriva acestei decizii a declarat recurs în casație, la data de 15 iunie 2015, inculpatul A, prin intermediul avocatului său, cu motivarea că, după săvârșirea infracțiunii a dobândit calitatea de membru în Parlamentul European din partea României, fapt dovedit cu înscrisurile atașate recursului și că, inculpatul a omis să aducă la cunoștința instanțelor de fond și de apel această situație. În plus, a arătat că a fost condamnat pentru o faptă neprevăzută de legea penală, deoarece leziunile traumatice cauzate prin fapta sa au necesitat îngrijiri medicale sub 90 de zile, astfel cum rezultă din cel de-al doilea raport de expertiză întocmit în cauză și pe care instanța nu l-a avut în vedere, în mod nejustificat, în opinia sa.

Cererea de recurs în casație va fi:

- A. admisă în principiu și trimisă în vederea judecării recursului în casație;
- B. respinsă prin încheiere definitivă întrucât inculpatul nu a exercitat apel împotriva sentinței instanței de fond;
- C. restituită inculpatului pe cale administrativă de către Curtea de Apel Y.

Răspuns: C

- 14 Prin încheierea pronunțată la 20 mai 2017 de Judecătoria X a fost respinsă ca nefondată plângerea formulată de petentul C împotriva soluției de clasare dispuse de Parchetul de pe lângă Judecătoria X față de inculpatul D, cercetat în cauză pentru infracțiunea de vătămare corporală. La soluționarea plângerii de către instanța de judecată, petentul nu a fost prezent, din dovada de îndeplinire a procedurii de citare rezultând că petentul a fost citat la adresa indicată în plângere, însă, pentru că nu a fost găsit la domiciliu, citația a fost înmănată unui vecin, care nu îi primește în mod obișnuit corespondența.

Împotriva acestei încheieri a formulat în termen legal contestație în anulare, petentul C, pentru motivele prev. de art. 426 literele a) și d) C.p.p., arătând că nu a fost legal citat la soluționarea plângerii, iar judecătorul de cameră preliminară care a soluționat plângerea a fost incompatibil, deoarece anterior, în faza urmăririi penale, a soluționat plângerea inculpatului D împotriva ordonanței procurorului de luare a controlului judiciar față de acesta și a admis-o.

Contestația în anulare a fost respinsă ca inadmisibilă, iar împotriva acestei soluții petentul a formulat apel, arătând că în mod nelegal i-a fost respinsă contestația în anulare ca inadmisibilă, deoarece motivele invocate de el sunt dovedite și sunt de natură a conduce la admiterea contestației.

Instanța de apel:

- A. admite apelul, desființează sentința pronunțată în contestație și rejudecând contestația, o admite în principiu;
- B. respinge apelul ca nefondat;
- C. respinge apelul ca inadmisibil.

Răspuns: C

- 15 Prin ordonanța din data de 10 septembrie 2016 a procurorului din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria X, s-a dispus clasarea, în temeiul art. 16 alin. 1 litera b teza a II-a C.p.p., într-o cauză având ca obiect infracțiunile de înșelăciune, prev. de art. 244 alin. 1 și 2 C.p. și fals în înscrisuri sub semnătură privată, prev. de art. 322 C.p., ordonanța fiind comunicată persoanei vătămate X la data de 15 septembrie 2016. La data de 30 septembrie 2016, Parchetul de pe lângă Judecătoria X a sesizat judecătorul de cameră preliminară din cadrul Judecătoriei X, în vederea desființării înscrisurilor sub semnătură privată, folosite la inducerea în eroare a părții civile și cu privire la care există probe neîndoielnice că sunt false. Din dosarul de urmărire penală atașat, a rezultat că persoana vătămată a formulat plângere la prim-procurorul parchetului împotriva ordonanței de clasare, nesoluționată la data sesizării instanței.

În acest caz, judecătorul de cameră preliminară:

- A. respinge propunerea;
- B. examinează sesizarea pe fond și dispune desființarea înscrisurilor false având în vedere că din probe rezultă fără dubiu că acestea au fost contrafăcute;
- C. trimite sesizarea prim-procurorului Parchetului de pe lângă Judecătoria X, pentru a se pronunța odată cu plângerea împotriva soluției de clasare.

Răspuns: A

16 Inculpatul A este numit membru în Guvernul României la data de 14 septembrie 2014 și este demis din această funcție la data de 30 octombrie 2015. Înainte de a fi numit în Guvern a fost avocat în Baroul X, la data numirii în Guvern fiind suspendat din această profesie. În martie 2016 este trimis în judecată pentru infracțiunea de înșelăciune prev. de art. 244 alin. 1 și 2 cu aplicarea art. 35 alin. 1 C.p., în actul de sesizare reținându-se că, în data de 3 septembrie 2015, prezentându-se în mod fraudulos ca fiind proprietar al terenului situat în municipiul X a convenit cu persoana vătămată B să i-l vândă peste câteva luni, pretinzându-i și primind de la aceasta suma de 20 000 lei; la data de 8 septembrie 2015, prin aceleași manopere și sub promisiunea unui preț bun, i-a pretins aceleași persoane vătămate B, pentru un teren situat în vecinătatea primului teren, pe care de asemenea, urma să i-l vândă peste câteva luni, suma de 25 000 lei, pe care a primit-o efectiv; în 9 octombrie 2015, prezentându-se în mod mincinos ca fiind proprietarul unei locuințe de vacanță situată în municipiul V, a pretins și primit în avans de la persoana vătămată B suma de 15 000 lei; la data de 10 decembrie 2015, obținând cheile unei cabane situate în stațiunea montană D și prezentându-se în mod mincinos și proprietarul acestei cabane, a promis că o va vinde persoanei vătămate B la un preț mic, peste câteva luni, pretinzând și primind în avans de la aceasta suma de 15 000 lei; la data 6 ianuarie 2016, împrumutând autoturismul fratelui său, l-a prezentat persoanei vătămate B, ca fiind al său și i-a promis că i-l va vinde într-o săptămână, pretinzând și primind în avans, suma de 12 000 lei. Reținând că încadrarea juridică dată faptei prin rechizitoriu este cea corectă, competența de soluționare a cauzei aparține:

- A. Înaltei Curți de Casație și Justiție;
- B. curții de apel;
- C. judecătorei.

Răspuns: B

17 La data de 02.02.2017 se dispune, în baza art.223 alin.2 C.p.p. de către judecătorul de drepturi și libertăți de la Tribunalul X din România arestarea preventivă a inculpatului DF, cetățean român, pentru comiterea infracțiunii de omor calificat prev. de art.188, 189 alin.1 lit.b C.p., presupus a fi fost comisă la data de 30.09.2009 într-un alt stat european, la cererea căruia procedurile au fost preluate de către statul român, având în vedere faptul că inculpatul este cetățean român și are domiciliul, conform actului său de identitate, în România. Ulterior, la data de 10.02.2017, judecătorul de drepturi și libertăți de la Curtea de Apel Y a admis contestația formulată de inculpat, a desființat hotărârea atacată și a respins propunerea de arestare preventivă a acestuia, cu motivarea că datorită elementelor de extraneitate, a timpului scurs de la data comiterii faptelor, nu există probe suficiente care să conducă la suspiciunea rezonabilă că inculpatul este autorul infracțiunii imputate. La data de 02.03.2017, Parchetul de pe lângă Tribunalul X, în baza art.218 rap. la art.223 alin.2 C.p.p., a înaintat o nouă propunere prin care a solicitat luarea măsurii arestului la domiciliu a inculpatului DF, arătând în motivare că în urma reevaluării probelor s-a apreciat că încadrarea juridică corectă a faptei este cea de omor calificat în concurs cu infracțiunea de tâlhărie prev. de art.233 C.p., presupus a fi fost comisă de către inculpat înainte de săvârșirea infracțiunii de omor și asupra aceleiași victime.

Judecătorul de drepturi și libertăți de la Tribunalul X la data de 8.03.2017 a admis propunerea și a dispus arestarea la domiciliu a inculpatului pe o perioadă de 30 de zile, reținând în considerentele hotărârii pronunțate că probele administrate în cursul urmăririi penale conduc la suspiciunea rezonabilă că inculpatul este autorul infracțiunilor imputate, iar privarea de libertate a inculpatului este necesară în vederea înlăturării unei stări de pericol pentru ordinea publică.

La data de 10.03.2017, Parchetul de pe lângă Tribunalul X a întocmit actul de sesizare al instanței, a dispus trimiterea în judecată a inculpatului arestat la domiciliu, pentru comiterea infracțiunii de omor calificat prev. de art.188, 189 lit.b C.p. iar, în ceea ce privește infracțiunea de de tâlhărie prev. de art.233 C.p. A dispus clasarea, în baza art.16 alin.1 lit.a C.p.p.

Judecătorul de drepturi și libertăți de la Curtea de Apel Y, sesizat la data de 11.03.2017 cu soluționarea contestației formulate de inculpat:

- A. respinge contestația ca fiind nefondată;
- B. admite contestația, desființează hotărârea atacată și pronunțând o nouă hotărâre, respinge propunerea;
- C. constată că nu este competent să judece contestația având în vedere faptul că urmărirea penală a fost finalizată prin întocmirea rechizitoriului și sesizarea instanței.

Răspuns: B

18 Inculpata societate comercială X a fost trimisă în judecată în 4 decembrie 2016 pentru infracțiunea de evaziune fiscală prev. de art. 9 alin. 1 litera b și alin. 2 din Legea 241/2005, constând în aceea că, în perioada 30 martie 2015-4 septembrie 2016, nu a evidențiat în documentele contabile veniturile realizate, cauzând bugetului de stat un prejudiciu de 125 000 euro. Prin încheierea rămasă definitivă la data de 8 februarie 2017, judecătorul de cameră preliminară a constatat competența instanței, legalitatea sesizării, a probelor administrate și a actelor de urmărire penală. Inculpata a fost achitată, prin sentința pronunțată la 9 iunie 2017, în temeiul art. 10 litera b teza I C.p.p., de Tribunalul X, apreciindu-se că nu sunt realizate elementele de tipicitate ale acestei infracțiuni.

Împotriva acestei sentințe a declarat apel inculpata, prin care a invocat, între alte motive și faptul că nu a avut asistență juridică în faza urmăririi penale, deși era obligatorie potrivit cu limitele de pedeapsă prevăzute de lege pentru infracțiunea pentru care a fost cercetată, dar și pentru faptul că inculpata s-a aflat sub măsura preventivă prev. de art. 493 alin. 1 litera c C.p.p., anume interzicerea unor operațiuni patrimoniale, susceptibile de a antrena diminuarea activului patrimonial sau insolvența persoanei juridice iar apărarea în această fază procesuală era esențială deoarece s-au administrat probe importante, între care și expertiza. A mai criticat sentința și pentru aceea că în cursul urmăririi penale, în vederea respectării măsurii preventive dispuse, a fost obligată la depunerea unei cauțiuni de 100 000 lei, iar instanța de fond, deși a dispus achitarea sa, nu a dispus restituirea cauțiunii.

Instanța de apel, fără a reține din oficiu vreo cauză de nulitate absolută sau vreun motiv de trimitere a cauzei spre rejudecare, limitându-și analiza la motivele de apel ale inculpatei:

- A. va examina pe fond apelul declarat;
- B. va desființa sentința apelată cu trimiterea cauzei spre rejudecare, aceasta urmând a fi reluată din procedura camerei preliminare;
- C. va respinge apelul ca inadmisibil, față de faptul că la fond, inculpata a fost achitată.

Răspuns: A

- 19 La data de 20.09.2016 în jurul orelor 21⁰⁰, inculpatul AB aflat sub influența alcoolului a condus autoturismul pe drumurile publice, fiind oprit în trafic de un agent de poliție rutieră pentru control. Acesta i-a solicitat actele pentru control și testarea cu aparatul etilotest, însă inculpatul AB a început să-l amenințe și să-l lovească cu pumnii și picioarele. În final, conflictul s-a aplanat, inculpatul AB fiind condus la IML pentru recoltarea de probe biologice.
- Prin rechizitoriul parchetului inculpatul AB a fost trimis în judecată pentru ultraj, faptă prevăzută de art.257 alin.(1) din Codul penal, întrucât la data de 20.09.2016 în jurul orelor 21⁰⁰ a amenințat și lovit agentul de poliție aflat în exercitarea atribuțiilor de serviciu.
- Prin sentința penală a Judecătorei X, definitivă prin decizia Curții de Apel X, inculpatul AB a fost achitat pentru motiv că nu există probe din care să rezulte că a săvârșit infracțiunea de ultraj. În termen legal, agentul de poliție rutieră a formulat plângere penală la parchet sub aspectul săvârșirii infracțiunii de loviri sau alte violențe prevăzută de art.193 alin.(1) din Codul penal împotriva inculpatului AB pentru că la data de 20.09.2016 în jurul orelor 21⁰⁰, a fost lovit de către acesta.
- Prin sentința penală a Judecătorei Y inculpatul AB a fost condamnat la o pedeapsă de 1 an închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de loviri sau alte violențe, faptă dovedită cu declarația persoanei vătămate, a martorilor oculari și a certificatului medico legal. Împotriva sentinței penale a Judecătorei Y a declarat apel inculpatul AB invocând autoritatea de lucru judecat în raport cu sentința penală a Judecătorei X, definitivă prin decizia Curții de Apel X, conform căreia a fost achitat pentru incidentul care a avut loc în data de 20.09.2016.
- Curtea de Apel Y a respins apelul inculpatului AB pentru motivul că nu a fost achitat pentru aceeași faptă.
- Inculpatul AB s-a adresat cu o plângere Curții europene invocând încălcarea art.4 din Protocolul 7 la Convenție. În analiza temeiniciei plângerii, Curtea va constata că:
- A. art.4 din protocolul nr.7 la Convenție vizează numai cazul unei duble condamnări;
 - B. art.4 din protocolul nr.7 la Convenție interzice procedurile penale paralele;
 - C. art.4 din protocolul nr.7 la Convenție interzice punerea în mișcare a acțiunii penale sau judecarea unei persoane pentru o a doua infracțiune, în măsura în care aceasta are la bază fapte identice sau fapte care sunt în esență aceleași.

Răspuns: C

20 În anul 2015 numitul AB, cetățean spaniol, a fost condamnat de o instanță spaniolă la pedeapsa de un an închisoare pentru săvârșirea mai multor infracțiuni de furt calificat. Pedeapsa nu a fost executată.

De la data de 10 mai 2016, AB este deținut într-un penitenciar din România, unde execută o pedeapsă privativă de libertate de trei ani și șase luni închisoare, la care a fost condamnat pentru mai multe fapte de înșelăciune comise în România.

Autoritatea judiciară emitentă spaniolă solicită autorității judiciare de executare române, printr-un mandat european de arestare emis la 18 mai 2017, predarea domnului AB, în vederea executării pedepsei de un an închisoare stabilite de instanța spaniolă.

Fiind audiat, AB declară că refuză să fie predat autorităților spaniole și că dorește să „rămână” în România, în sensul prevederilor art. 4 punctul 6 din Decizia-cadru 2002/584/JAI privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre.

Instanța de executare română competentă:

- A. constată că situația lui AB nu intră sub incidența termenului „rămâne”, întrucât acesta este cetățean al statului emitent și a săvârșit mai multe infracțiuni pe teritoriul României;
- B. pentru a constata dacă situația lui AB intră sub incidența termenului „rămâne”, solicită instanței emitente să verifice situația lui AB în Spania, din punctul de vedere al legăturilor familiale și economice pe care acesta le întreține în acest din urmă stat;
- C. pentru a constata dacă situația lui AB intră sub incidența termenului „rămâne”, efectuează o apreciere globală a mai multor elemente obiective care caracterizează situația acestuia, printre care se numără în special durata, natura și condițiile șederii sale, precum și legăturile familiale și economice pe care AB le întreține cu România.

Răspuns: C